

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/101/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113011032
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113011032.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Jozefa Mészárosa, v trestnej veci proti obžalovanému K. F., nar. XX.XX.XXXX v M., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného K. F. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.08.2013, sp. zn. 1T/59/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. marca 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný K. F., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom H. nad U., ul. F. č. XXX/X

u z n á v a v i n n ý m, ž e

dňa 13.10.2012 v čase približne o 23,00 hod. poškodeného R. U. v mieste pred vstupnou bránou v M. M., na Ul. M.R. U. č. XXX, kde má vo vnútri dvora poškodený prevádzku, počas odomykania vstupnej brány vedúcej do dvora najmenej dvakrát päsťou pravej ruky udrel do oblasti temena hlavy, na čo poškodený po uvedených úderoch spadol bezvládne na zem hneď vedľa vstupnej brány,

t e d a

na mieste prístupnom verejnosti sa dopustil výtržnosti tým, že fyzicky napadol iného,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený R. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. nad U., Z. I XX/XX so svojím nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.08.2013, sp. zn. 1T/59/2013, bol obžalovaný K. F. uznaný vinným pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že dňa 13.10.2012 v čase približne o 23,00 hod. poškodeného R. U. v mieste pred vstupnou bránou v M. M., na Ul. M.R. U. č. XXX, kde má vo vnútri dvora poškodený prevádzku, počas odomykania vstupnej brány vedúcej do dvora, trikrát päťou pravej ruky udrel do oblasti temena hlavy, načo poškodený po uvedených úderoch spadol bezvládne na zem hneď vedľa vstupnej brány, kde po dopade sa obvinený sklonil k poškodenému R. U. a rukou mu strhol z krku zlatú retiazku v tvare čísla „8“ o hmotnosti cca 20 gramov v hodnote 1.800,- Eur a následne utiekol z miesta preč, čím poškodenému R. U., trvale bytom H. nad U., Z. I XX/XX, spôsobil odcudzením retiazky škodu podľa odborného vyjadrenia vo výške 1,800,- Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 4 a § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 8 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému R. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. nad U., Z. I XX/XX škodu vo výške 500,- Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkázal poškodeného R. U. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadol obžalovaný odvolaním proti výroku o vine a treste, ktoré doplnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 30.09.2013 a v ktorom uvádza, že sa odvoláva proti rozsudku okresného súdu, nakoľko tento sa nezakladá na pravde.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu potom prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolania obžalovaného zamietnuť, nakoľko napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný. Poukázala pri tom na výpoveď svedka R. F., ktorý usvedčil obžalovaného z konania vo vzťahu k zlatej retiazke. Pokiaľ ide o uložený trest, tento vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného považuje za primeraný.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že žiada spod obžaloby oslobodiť, pretože sa cíti nevinný, skutok nespáchal, nedopustil sa žiadnej trestnej činnosti, čo už uvádzal pred súdom prvého stupňa.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por., alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z podnetu podaného odvolania obžalovaným krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné, nakoľko súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a záver súdu prvého stupňa o spáchaní trestného činu lúpeže obžalovaným je v rozpore so správnym hodnotením dôkazov, resp. tento záver nevyplýva nepochybne z vykonaných dôkazov a z toho dôvodu boli porušené ustanovenia Trestného zákona.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že z vykonaných dôkazov, a to výpovedí poškodeného R. U., svedkov R. F. a A. F. ako aj odborného vyjadrenia o stanovení ceny zlatej retiazky, mal preukázaný skutkový stav a žalovaný skutok tak ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Aj keď prvostupňový súd pripustil, že výpovedi svedka R. F. nemožno priznať v mnohých bodoch hodnovernosť s poukazom na rozdielnosť popisu skutkových udalostí, vyplýva z jeho výpovede prítomnosť obžalovaného vo dvore a tiež jeho následný útek, ako aj skutočnosť, že poškodený predmetnú zlatú retiazku nepretržite nosil. S poukazom na fakt, že odcudzená retiazka sa ku dňu konania súdneho pojednávania nenašla, možno nepochybne vyvodiť, že jej neoprávnenému odcudzeniu došlo pri fyzickom útoku na poškodeného, pričom jedinou osobou, ktorá prichádza do úvahy ako páchatel útoku, je osoba obžalovaného, ktorého označil poškodený krátko po útoku. Vzhľadom na

tieto skutočnosti prvostupňový súd dospel k záveru, že žalovaný skutok, tak ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku spáchal obžalovaný a následne skutok kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Odvolačný súd preskúmajúc vykonané dôkazy vo veci súdom prvého stupňa zistil nasledujúce skutočnosti.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel, pričom vo svojej výpovedi uviedol, že po tom, čo s poškodeným popíjali v krčme, odišli spoločne k domu poškodeného, ktorý bol opitý a pri otváraní brány do dvora mu poškodený začal nadávať a napadol ho. Došlo k fyzickému konfliktu, pri ktorom poškodeného odkopol a ten následkom toho spadol na zem. Následne fyzický konflikt skončil, po ktorom otvoril bránu do dvora. V tom čase sa tam nachádzal len on a poškodený. Až po vstupe do dvora prišli na miesto ostatní svedkovia, pričom s poškodeným prišiel až pri jeho dielni a následne dvor opustil a zostal stáť asi 10 metrov vonku od brány. Tu čakal na príchod polície, ktorá sa dostavila asi za 10 minút a spoločne hľadali retiazku, z ktorej našli len krížik.

Poškodený R. U. vypovedal, že potom, čo popíjal v predmetný večer so svojimi kamarátmi v pohostinskom zariadení, odchádzal okolo 21:45 hod. domov, pričom stretol obžalovaného, ktorý ho pozval do inej krčmy. Pri objednávaní vína obžalovaný odišiel, na čo poškodený išiel priamo domov, kde pri otváraní brány pocítil minimálne dva údery do krku. Následkom toho spadol na zem, na krátky čas stratil vedomie a prebral sa potom, keď ho zo zeme zdvíhal obžalovaný, ktorý aj otvoril bránu. Spoločne išli do dvora, do miesta kde sa nachádza jeho prevádzka a kde sa rozsvietilo svetlo reagujúce na pohyb. Na to obžalovaný, keď zbadal svedkov, po tom, čo svedok R. F. povedal, že ide volať políciu z dvora ušiel. Vrátil sa následne, keď sa hľadala retiazka spoločne s príslušníkmi polície, ktorým oznámil, že bol obžalovaným napadnutý, čo však obžalovaný poprel. Skutočnosť, že mu chýba retiazka si prvý všimol svedok A. F., ktorý ho na to upozornil. Sám poškodený však nevedel uviesť, ako o ňu prišiel, nevie o tom, že by mu ju niekto strhol. Pri hľadaní bol nájdený z retiazky len krížik. Pri útoku, ktorý smeroval zozadu, útočníka nevidel, avšak v blízkom okolí sa nachádzal len obžalovaný. Prítomnosť svedka R. F. zaregistroval až po tom, čo spolu s obžalovaným, ktorý ho po útoku zdvihol zo zeme, vošiel asi 40 metrov do dvora, keď sa rozsvietilo svetlo, čo reaguje na pohyb. Svedok F. stál pred jeho prevádzkou, čo je asi 40 metrov vo dvore, bol tam sám až následne vyšlo von viac ľudí.

Svedok A. F. vypovedal, že v inkriminovaný deň okolo 23:00 hod. počul na dvore hlasy, preto vyšiel von, išiel pred bránu, kde videl R. U. so svedkom R. F. pri policajnom aute. Poškodený, ktorý javil známky požitia alkoholu mu oznámil, že ho ktosi napadol a vtedy sa objavil spoza pomníka obžalovaný. Následne išli na dielňu, kde zbadal, že poškodenému chýba retiazka a kde mu poškodený tiež oznámil, že bol napadnutý K. F.. Krížik z chýbajúcej retiazky dodatočne našli policajti.

Svedok R. F. v prípravnom konaní uvádzal, že v inkriminovanú noc okolo polnoci sa išiel pozrieť, či je zavretá vstupná brána na pozemok a po príchode k bráne počul, že na ulici je krik, hádajú sa tam dvaja ľudia. Otvoril bránu a na ulici zbadal dve osoby, a to obžalovaného K. F. a poškodeného R. U.. V tom momente videl, ako obžalovaný dal U. zozadu tri údery päťou do hlavy, na čo poškodený padol na zem. Následne mu obžalovaný zozadu chytil retiazku, ktorú mal na krku a utrhol mu ju. Následne obaja prišli do dvora, kde sa svedok U. opýtal, kde má retiazku, tento si nahmatol krk a povedal, že mu ju F. strhol, čo napokon aj svedok R. F. videl. Na to svedok R. F. obžalovanému K. F. povedal, aby retiazku vrátil, on však povedal, že ju nemá a ušiel. Na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa potom svedok F. vypovedal, že pred bránkou bola tma, avšak videl asi dva, tri údery obžalovaného na poškodeného, na čo obžalovaný otvoril bránu a spoločne s poškodeným išli dovnútra. On zavolať políciu. Nevie ako bola odcudzená retiazka poškodenému. Keď bola svedkovi prečítaná výpoveď z prípravného konania na odstránenie rozporov uviedol, že je pravda, čo uvádzal v prípravnom konaní, avšak už si nepamätá podrobnosti. Na otázky prokurátora, ako teda malo dôjsť k odcudzeniu retiazky, svedok odvetil, že obžalovaný poškodenému retiazku utrhol a ušiel preč. Čo sa týka miesta činu, toto osvetlené nebolo, on mal so sebou baterku. Na ďalšie otázky predsedu senátu popisoval skutok tak, že po vyjdení z bytu išiel von pred bránu z dvora a tam videl, ako obžalovaný napadol poškodeného, ktorý potom išiel dnu do dvora a obžalovaný ušiel. Po tom, čo poškodený U. prišiel do prevádzky, tam A. F. zistil, že poškodenému chýba retiazka.

Odvolačný súd uvádza, že na základe vykonaných dôkazov citovaných vyššie možno síce nepochybné skonštatovať, že obžalovaný fyzicky napadol poškodeného R. U., avšak nemožno bez akýchkoľvek

pochybností uzavrieť, že obžalovaný poškodenému pri fyzickom útoku alebo tesne po ňom odcudzil zlatú retiazku, ktorú mal poškodený na krku. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že sám poškodený nevedel, či mu bola predmetná retiazka obžalovaným strhnutá. Jediným priamym dôkazom svedčiacim proti obžalovanému v tomto smere bola výpoveď svedka R. F.. Jeho výpoveď je však tak rozporuplná, že na jej základe nemožno dospieť k nepochybnému záveru, že retiazku poškodenému pri útoku, resp. krátko po ňom strhol obžalovaný a spáchal tak trestný čin lúpeže. Na jednej strane svedok R. F. v prípravnom konaní uvádzal, že videl ako obžalovaný strhol retiazku poškodenému z krku po tom, čo ho napadol, no v rozpore s tým na hlavnom pojednávaní najskôr uvádzal, že nevie ako bola retiazka poškodenému odcudzená. Následne zasa uvádzal, že to mohlo byť tak, ako vypovedal v prípravnom konaní. V rozpore s tvrdeniami tohto svedka o tom, že sa nachádzal pri vstupnej bránke do dvora, kde mal celý skutok vidieť je však aj samotná výpoveď poškodeného, ktorý vypovedal, že po tom, čo spoločne s obžalovaným vošli do dvora zbadal po rozsvietení svetla reagujúceho na pohyb svedka R. F. stáť pred prevádzkou, čo je asi 40 metrov vo vnútri dvora. Z uvedeného vyplýva, že svedok R. F. sa nemohol nachádzať pri vstupnej bránke do dvora ako tvrdí. V rozpore s tvrdením svedka R. F. o tom, že videl ako obžalovaný strhol retiazku poškodenému z krku je tiež výpoveď svedka A. F. a aj poškodeného, ktorí potvrdili, že na chýbajúcu retiazku bol poškodený upozornený až svedkom A. F., keď sa nachádzal už vo vnútri prevádzky.

Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že výpoveď svedka R. F. je výrazne nedôveryhodná, najmä pre zjavné rozpory o priebehu skutkového deja, nielen vo výpovediach tohto svedka navzájom, ale aj v rozpore s tým, čo uvádzal samotný poškodený. Napokon na hlavnom pojednávaní, keď mal sám popísať, čo videl, najskôr nevedel povedať, ako bola poškodenému odcudzená retiazka. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací súd skonštatoval, že ak súd prvého stupňa rozhodnutie o vine vzťahujúce sa na konanie obžalovaného kvalifikované ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. založil najmä na výpovedi svedka, ktorá mala byť jediným priamym dôkazom svedčiacim o tom, že obžalovaný mal poškodenému R. U. po fyzickom útoku úmyselne strhnúť retiazku z krku, nepostupoval správne. Pre uznanie viny musí mať súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola obžaloba podaná a že ho spáchal obžalovaný. V prejednávanej príhode sú vo výpovedi svedka R. F. také výrazné rozpory, že na jej základe nemožno nepochybné ustáliť skutkový stav a založiť výrok o vine obžalovaného vo vzťahu k spáchaniu trestného činu lúpeže, tak ako to urobil súd prvého stupňa. Pokiaľ ide o ďalšie vo veci vykonané dôkazy, tieto netvorí takú ucelenú reťaz navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré by odôvodňovali takýto záver. Skutočnosť, že odcudzená retiazka sa ku dňu konania súdneho pojednávania nenašla a to, že obžalovaný sa ako páchatel fyzického útoku na poškodeného nachádzal na mieste, ešte sama osebe neznamena, že retiazka bola poškodenému strhnutá s úmyslom odcudziť ju. Uvedené nie je preukázané ani výpoveďami poškodeného a svedka A. F.. Aj keď správanie obžalovaného bolo po fyzickom útoku minimálne podozrivé, nemožno totiž vylúčiť, že k roztrhnutiu retiazky došlo pri útoku neúmyselne, bez vedomia obžalovaného, pričom samotná retiazka sa nemusela nájsť z rôznych dôvodov.

S poukazom na uvedené pochybnosti a za situácie, že vo veci boli vypočutí všetci do úvahy prichádzajúci svedkovia a nie je možné rozpory odstrániť ďalším dokazovaním, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného K. F. uznal vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, ktorý mal nepochybné preukázaný vykonanými dôkazmi. Skutočnosť, že poškodený bol napadnutý, vyplýva z výpovede samotného R. U., pričom záver, že to bol práve obžalovaný, nepoprel ani samotný K. F.. Súd však neveril s poukazom na výpoveď poškodeného tvrdeniu obžalovaného, že sa len bránil. Konaním popísaným v skutkovej vete obžalovaný naplnil znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože na mieste prístupnom verejnosti fyzicky napadol iného.

Napokon pri úvahách o potrestaní obžalovaného za trestný čin, z ktorého ho odvolací súd uznal vinným, prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska ukladania trestu, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že už bol priestupkovo riešený a v minulosti bol 9 krát súdne trestaný, najmä pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3 T 128/04 zo dňa 11.10.2006, právoplatným 21.10.2006, pre trestný čin krádeže k nepodmienečnému trestu odňatia slobody na 14 mesiacov. Obžalovanému teda v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. priťažovalo, že už bol za trestný čin

odsúdený, poľahčujúce okolnosti zistené neboli. Súd potom ukladal trest v rámci trestnej sadzby podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. upravenej v zmysle § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zák., pričom obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok, s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov. Aj keď u obžalovaného ide o osobu viackrát súdne trestanú, ktorá už bola aj vo výkone trestu, odvolací súd je názoru, že takto uložený trest je primeraný a bude ním splnený jeho účel v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák.

Napokon odvolací súd vzhľadom na skutkové a právne závery uvedené vyššie, odkázal podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného R. U. s jeho nárokom na náhradu škody, ktorú si uplatnil v súvislosti s retiazkou, ktorá mu mala byť odcudzená, na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.